

<http://physicsweb.org/article/news/5/2/9>

2001/02/15

گذر از حد فمتوثانیه

تقاضا برای تپ‌لیزرهای کوتاهتر و کوتاهتر به طور اجتناب‌ناپذیر به این منجر می‌شود که تعداد نوسان‌های میدان لیزر در تپ کمتر و کمتر شود. در واقع کوتاهترین تپ‌لیزرهای مرئی و فروسرخ نوعاً فقط چند فمتوثانیه اند و شامل فقط چند دوره‌ی میدان لیزر اند. اما برای بررسی فرآیندهای بنیادی فیزیکی، شیمیایی، و زیستی (که در مقیاس زمانی کوتاهتری رخ می‌دهند) تپ‌های از این هم کوتاهتری لازم است. به علاوه، در بسیاری از کاربردها فتون‌های با انرژی بیشتری لازم است. به این ترتیب، تپ‌های فراکوتاه‌ی در ناحیه‌ی فرابنفش و X-طیف لازم است. فرنک کُراؤس [1] از دانشگاه صنعتی وین و هم‌کارانش در آلمان و کانادا گام مهمی در این زمینه برداشته‌اند [2].

آن‌ها روشی به اسم تولید هم‌آهنگ‌های بالا را برای تبدیل یک تپ فروسرخ 7 فمتوثانیه به یک تپ X-1.8 فمتوثانیه به کار برندند. در روش تولید هم‌آهنگ، تعداد زیادی فتون را در یک گازِنجیب ترکیب می‌کنند و یک فتون با طول موج کمتر می‌سازند. گروه وین برای این کار از گازِنئون استفاده کرد. با پالاییدن هم‌آهنگ‌ها می‌شود پهنا و طول موج تپ X را کنترل کرد. کُراؤس و هم‌کارانش با استفاده از چنین تپی جایی انرژی لیزر-القاییده در اتم‌های کریپتون را با تفکیک زمانی بی‌کوچک‌تر از یک دوره‌ی چشممه‌ی لیزرشان (2.6 fs) مطالعه کردند.

ممکن است فیزیک‌پیشه‌ها با این روش بتوانند فرآیندهایی با مقیاس زمانی کمتر از فمتوثانیه را مطالعه کنند، از جمله پدیده‌های لایه‌های درونی اتم و یونش از طریق تونل‌زنی اپتیکی. در پیش [3] و هم‌کارانش امیدوارند این کشف راه را برای طیف‌سنجدی فراسریع (مطالعه‌ی فرآیندهایی با مقیاس زمانی آنوثانیه (10^{-18} ثانیه)) هم‌وارکند.

طی چهار سال گذشته، این گروه با استفاده از روش تولید هم‌آهنگ‌های بالا

تپلیزرهای با پهناور حدود ۱۰ فمتوثانیه تولید کرده است. اما طول موج نور این لیزرها بلندتر بوده است (در ناحیه مرئی و فروسرخ نزدیک). این تپهای را نمی‌شد کوتاه‌تر کرد، چون پهناوری شان نزدیک حداکثر بنیادی برای نوری با چنین طول موج‌ها یی بود.

[1] Ferenc Krausz

[2] Science Express 1058561

[3] Drescher